

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-06-24716 מוסא(אסיר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט ז'הר דולב להמן
חברת ועדה – גב' מימי גילוף, פסיכולוגית
חבר ועדה – מר חנן נחמני, קרימינולוג
נציגת שב"ס – גב' מירב כהן בן מוחה
מזכירת ועדה – גב' אוראל עזר

מבקש מוחמד מוסא (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד יוסף נסאסרה

נגד

משיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ המתמחה דני מיכאל

1

החלטה

2

3 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
4 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
5 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:

6 1. האסיר מרצה מאסר שלישי למשך 20 חודשים בגין ביצוע עבירות יידוי אבנים והחזקת צעצוע
7 מסוכן. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע ולגזר הדין, האסיר יידא אבנים לעבר
8 גיפ צבאי, אולם אין אינדיקציה לכך שהג'יפ נפגע, והחזיק באקדח היורה חרוזים, שהוא צעצוע
9 מסוכן ללא היתר. מדובר בעבירות שאין להקל ראש בחומרתן.

10 2. התנהגות האסיר בכלא תקינה. אין לחובתו עבירות משמעת ואין לחובתו חמ"ן שלילי.

11 על פי הפסיקה, התנהגות תקינה בכלא מהווה שיקול לגיטימי, אך לא מכריע [ראו והשוו עת"א
12 51625-12-18 מדינת ישראל נ' מנצור (31.12.18) - להלן: ענין מנצור] ולא די בהתנהגות ללא דופי
13 כדי ללמד על זניחת הקו האידיאולוגי [ראו והשוו עת"א 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח'
14 (27.11.18) - להלן: ענין צופי].

15 3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור
16 המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. מקובלת עלינו טענת ב"כ האסיר, כי חו"ד שב"כ
17 היא כללית ולא מתייחסת באופן ספציפי לאסיר ולמסוכנות הנשקפת ממנו - אולם נקבע בפסיקה
18 כי על הוועדה לתת משקל לחוות דעת שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-06-24716 מוסא(אסיר) נ' מדינת ישראל

- 1 תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר שבפנינו.
- 2 מדובר בחוות דעת המבוססת על שיקולים מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון המדינה
- 3 והציבור, ועל כך יש להעניק לה משקל, אף אם לא מכריע [ראו והשוו ענין צופי וענין מנצור].
4. האסיר היה קטין בעת ביצוע חלק מהעבירות וכיום מדובר במי שהוא צעיר. צודק ב"כ המבקש כי
- 5 יש לתת לעובדה זו משקל, אולם על פי ההלכה, גם כשמדובר בצעיר שזה לו מאסרו הראשון, בגין
- 6 עבירה שביצע בהיותו קטין - חומרת העבירה מהווה ראיה לכאורה לסיכון שיש בשחרורו [ראו
- 7 והשוו רע"ב 4612/16 פלוני נ' ועדת השחרורים (25.07.16), ענין צופי וענין מנצור]. דברים אלה
- 8 מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר במי ששב ומבצע עבירות חרף מאסרים מותנים.
9. כאן המקום להזכיר בנושא חומרת העבירה, כי אף כשמדובר ביידוי אבנים - לא ניתן לטעון
- 10 שמדובר במעידה חד פעמית. כשמדובר במי שהיה נחוש לפגוע בכוחות הביטחון יותר מפעם אחת
- 11 - אזי גם במקרה של יידוי אבנים נקודת המוצא היא שנשקפת מסוכנות [ראו והשוו ענין צופי].
12. לחובת האסיר רישום פלילי הכולל 2 הרשעות קודמות ב-9 תיקים, בעבירות ייצור נשק, השלכת
- 13 בקבוקי תבערה, יידוי אבנים וזריקת או הנחת חומרי חבלה בכוונה לגרום מוות או חבלה לאדם
- 14 או נזק לרכוש. מקובלת עלינו טענת בא כוח המשיבה כי יש בעובדה שלא היה במאסרים בפועל
- 15 ובמאסרים מותנים כדי להרתיע את האסיר מלחזור ולבצע אותן עבירות, כדי ללמד על מסוכנותו.
- 16 לא למותר לציין כי גם בגזר הדין הקודם בעניינו של האסיר הופעל מאסר מותנה. במצב דברים
- 17 זה נראה כי חוות דעת שב"כ מקבלת משנה תוקף, שכן האסיר לימד על עצמו כי אכן נשקפת
- 18 מסוכנות ממי שמשחרר לאחר ביצוע עבירות על רקע אידיאולוגי וחוזר לסורו.
19. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי -
- 20 הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה.
- 21 מפי האסיר לא שמענו דבר מלבד רצונו לשוב לביתו והצער על כך שלא הספיק לראות את אביו
- 22 לפני מותו. לא שמענו הבנה של חומרת העבירות, חרטה על המעשים שביצע והתחייבות שלא יחזור
- 23 על מעשיו.
- 24 לכך יש להוסיף העובדה שהאסיר לא שילם הקנס שהושת עליו וגם בכך יש כדי ללמד על העדר
- 25 חרטה כנה ואמיתית.
- 26 אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראיה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.
- 27

**ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות
לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001**

וש"ר 19-06-24716 מוסא(אסיר) נ' מדינת ישראל

עולה מן המקובץ כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף 3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר בשחרור מוקדם.

בהתאם לעמדת האסיר ובא כוחו – הועדה מתירה פרסום שם האסיר בהחלטה.

ניתנה והודעה היום ט' טבת תש"פ, 06/01/2020 במעמד הנוכחים.

גב' מימי גילוף, אימי

מר חנן נחמני

זהר דולב להמן, זיה

גב' מימי גילוף,
חברת וועדה

מר חנן נחמני,
חבר וועדה

זהר דולב להמן,
שופטת

גב' אתי פרג'ון,
נציגת שב"ס